

år, eller den, som utskrifvits från allmän vårdanstalt som obotlig sinnessjuk, behåller derefter den hemorts-rätt han då egde».

Om remiss till lagutskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 januari 1898.

Johan Johanson.

Ledamot af Riksdagens Andra Kammarer
för Redvägs härad.

N:o 184.

Af herr **O. G. Eklund** i Stockholm, *om nedsättning af portot för korsbandsförsändelser.*

Enligt gällande posttaxa är portot för inländska korsbandsförsändelser sålunda bestämdt:

För svenska tidningar och tidskrifter 1 öre per 50 gram, dock är lägsta portot 4 öre (vid lokalbefordran 2 öre);

för andra trycksaker 4 öre per 50 gram (vid lokalbefordran är lägsta porto 2 öre).

Jemför man portot för korsbandsförsändelser med portot för paket, finner man, att portot för paket ställer sig billigare än portot för korsband, ehuru förhållandet väl borde vara motsatt, alldenstund postverket har större besvär med ett paket än med ett korsband.

Ett paket, som väger intill $\frac{1}{2}$ kilo, kostar 30 öre i befodringsafgift, men ett korsband med samma vikt 40 öre.

Ett paket, som väger intill 1 kilo, kostar 50 öre, men ett korsband med samma vikt 80 öre.

Ett paket, som väger $1\frac{1}{2}$ kilo kostar 75 öre, men ett korsband med samma vikt 1 krona 20 öre.

Portot för korsband till utlandet, exempelvis till Nordamerikas Förenta stater, är blott 1 öre högre per 50 gram än korsbandsportot inom landet. Vid brefbefordran är proportionen emellertid helt annan. Ett bref till utlandet kostar dubbelt mot ett inländskt bref, då vigten af brevet är högst 15 gram. Öfverstiges denna vikt, blir proportionen ännu högre till favör för det inländska portot.

Och då postverket kan befordra svenska tidningar och tidskrifter för ett porto af 1 öre per 50 gram, borde det väl icke fordras ett 4 gånger så högt porto för böcker och andra tryckalster.

Man kan mot ifrågasatt nedsättning af korsbandsportot invända, att det icke skulle vara af behofvet påkalladt därför, att vederbörande afsändare kan, för att erhålla billigare portokostnader, begagna sig af paketbefordringssättet. Detta kan visserligen vara sant, men å andra sidan torde det vara riktigt, att ett befordringssätt, som ställer sig enklare såväl för afsändare som för postverket, äfven drager ett lägre porto än det mera arbetsamma. Ett paket skall slås in omsorgsfullt, förses med adresskort, under det att korsbandet blott kräver ett enkelt omslag. Dertill kommer, att paket kunna sändas ofrankerade, hvilket naturligtvis i expeditiönsafseende vållar extra arbete, under det att korsbandet måste frankeras för att kunna befordras.

Ett väl afvägdt korsbandsporto för vanliga trycksaker synes mig böra utgå med dubbla portot för tidningar och tidskrifter, eller 2 öre per 50 gram, dock så, att lägsta portot är 4 öre och vid lokalbefordran 2 öre.

På grund af hvad jag anfört, föreslår jag,

att Riksdagen måtte nedsätta det inländska korsbandsportot för vanliga trycksaker från 4 öre till 2 öre per 50 gram, dock att lägsta porto skall vara 4 öre (vid lokalbefordran 2 öre).

Stockholm den 28 januari 1898.

Oskar Eklund.